

proto vůbec připustilo, že za určitých okolností při nedostatku jiných titulů (na příklad kanonické visitace, úředně potvrzená smlouva a pod.) mohl žal. úřad pro vymáhání dlužné dávky v uvedeném důchodkovém soupisu z roku 1908 (vzhledem k tomu, že tento mohl býti založen i na základě »laudabilis consuetudo«) důvodně spatřovati titul, určující nesporně osobu zavázaného, pak měl úřad v první řadě zjistiti pravoplatnost uvedeného důchodkového soupisu. Neboť právě tato pravoplatnost — patrně ve smyslu § 8 zák. čl. XXVII:1907 — byla ve správním řízení popírána st-lkou, která důsledně namítala, že k soupisu došlo bez její účasti, že jí nebyl výsledek jeho sdělen a že také o něm a jeho obsahu nebylo nikdy v obecním zastupitelstvu jednáno, o čemž nabízela jako důkaz předložení svých protokolů tohoto sboru. Na tuto námitku přednesenou st-lkou již při řízení u okr. úřadu v D. 29. února 1928, neodpověděl úřad I. stolice a z jeho rozhodnutí a ani ze správních spisů neplyne, že by pravoplatnost důchodkového soupisu z roku 1908 byla prokázána. Za tohoto stavu nelze pak ovšem ani říci, že by úřad I. stolice byl měl bezpečně zjištěnu osobu k plnění sporné dávky povinnou, o níž je zde v první řadě spor.

Žal. úřad, převzav pak důvody první stolice, zatížil i nař. rozhodnutí tímž nedostatkem. Mimo to odpověděl žal. úřad na veškeré námítky odvolání st-lčina (tedy i námítky brojící proti pravoplatnosti zmíněného důchodkového soupisu z roku 1908) pouze poznámkou »že nemají v zákoně a v dotýčných předpisech opory«, aniž tento svůj výrok vůbec odůvodnil a aniž uvedl, které zákony a předpisy má na mysli. Tyto nedostatky nutno kvalifikovati jako podstatné vady řízení, stěžující straně další její obranu a znemožňující i nss-u posouzení zákonitosti nař. rozhodnutí.

Č. 9593.

Učitelstvo: Výnos min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439, vydaný k provedení zák. č. 104/26, nemá povahu pravotvorné normy.

(Nález ze dne 5. ledna 1932 č. 19.255/31.)

Věc: Otto A. v Brně (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o započtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výnosem zšr-y z 1. září 1926 byl st-l, učitel občanské školy v Brně, převeden do požitků podle zák. č. 104/26. Podáním z 5. prosince 1927 žádal st-l, aby mu vzhledem k ustanovení bodu 70. výnosu min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439, kterým se provádí zákon č. 104/26, byla znovu propočítána doba jeho služby na občanských školách. Výměrem ze 6. září 1928 přiznala zšr mor. st-li přestup na občanskou školu dnem 15. dubna 1902, spadajícím do 7. roku jeho započitatelné služební doby. Žádosti, aby za přestup byl uznán den po složení zkoušky učitelské způsobilosti pro školy občanské, tedy den 13. května (správně 14. května) 1901, nebylo vyhověno s odů-

vodněním, že podle bodu 78. cit. prov. výn. náleží učitelům, kteří konají službu na škole obecné i občanské, služební plat učitelů škol občanských jen tehdy, byla-li jim občanská škola určena za hlavní působiště. St-l teprve v době od 15. dubna 1902 vyučoval na škole měšťanské po 20 hodinách týdně a na jiných školách vůbec nevyučoval, kdežto ve školním roce 1900/1901 vyučoval na škole občanské pouze po 4 hodinách týdně, takže v této době byla hlavním jeho působištěm škola obecná. — St-lovo odvolání proti tomuto výměru zamítlo min. nař. výnosem z důvodů prvé stolice.

O stížnosti uvážil nss toto:

St-lův převod do požitků podle zák. č. 104/26 byl podle § 37 odst. 4 proveden výnosem zšr-y mor. z 1. září 1926, který byl st-li doručen dne 9. října 1926. Výnos ten byl opatřením podle § 30 cit. zák.; st-l nepodal proti němu námitek podle § 30 učit. zák. a stal se tedy onen výnos pro st-le nenaříkatelným základem jeho práv, plynoucích ze zák. č. 104/26. St-l se také nedovolával v řízení správním ani se nedovolává ve stížnosti změny převodu tehdy provedeného na základě předpisů zákona, nýbrž toliko na základě ustanovení bodů 70 a 92 výnosu min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.437.

Tento výnos však, vydaný podle § 47 posl. odstavce učitelského zákona k jeho provedení, nemá povahy pravotvorné normy, nýbrž jest podle svého obsahu pouhou instrukcí pro podřízené úřady školské a nemůže proto samostatně založiti st-li subj. práva na výhodu jím žádanou. Patřila-li st-li výhoda, již se domáhá podle zákona, pak ji měl uplatňovati hned svého času v oprávněném řízení proti cit. výnosu zšr-y z roku 1926 podle § 30 cit. zák., čehož neučinil; nepatřila-li však st-li uvedená výhoda podle zákona, pak ji nemůže opíratí o pouhý výnos a mohl st-l singulérním správním aktem, vydaným na základě cit. výnosu, nabýti jen tolik práv, kolik mu úřad svým aktem přiznal. Nechť se tedy má věc tak či onak, nikdy nemohly školní úřady porušiti nař. rozhodnutím subj. práva st-lova a jest stížnost již proto bezdůvodná.

Č. 9594.

Živnostenské právo: I. * Za přestupek, spáchaný ze zjištěnosti nebo směřující proti veřejné mravopoctnosti ve smyslu § 5 živn. řádu, lze pokládati jen přestupek, stíhatelný trestním soudem. — II. * Od-souzení pro pokoutní písařství dle § 1 lit. b) nař. min. sprav. z 8. června 1857 č. 114 ř. z. nemůže býti důvodem pro odnětí živn. oprávnění podle § 139 odst. 2 lit. a) živn. řádu.

(Nález ze dne 5. ledna 1932 č. 19.319/31.)

V ě c: Zikmund Z. v L. proti ministerstvu obchodu o odnětí živnostenského listu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.